

İnşaatçılar Bern'de toplanıyor.

Tüm ülke çapında geçerli olacak TIS, sosyal hakları,60 yaşından itibaren emeklilik,asgari ücret ve reel ücret artışı talepleriyle inşaat işçileri, Bern'de 24 Eylül'de ulusal çaplı bir gösteri düzenliyorlar.İnşaat patronlarının talepleri kabul etmeme eğiliminde olması, işçileri grevde dahil her türlü mücadeleye motive etmiş durumda.90'lı yıllardan itibaren sektörde istihdam edilen işçi sayısının yarı yarıya azalması buna

karşı,yapılan inşaat sayısının da bir o kadar artması bir taraftan patrona baskıya dayalı bir verimlilik sağlarken diğer taraftan da işçileri bir birine karşı rekabet edecekleri ortamın gerekçesi yapılmaktadır.Sendikalar tarafından tüm kantonlardan Bern'e ulaşımı sağlayacak tren ve otobüs servisleriyle ülke genelinden gelecek katılım arttırılmaya çalışılıyor.

Yapı İşçileri Mitingi, 24 Eylül 2011 Bern

yorlar. Oysa yapı işçileri hak ettikleri daha iyi bir sözleşmeyi istiyorlar. Elbette bunu işverenlerden bir hediye olarak beklemiyoruz. İşverenlere, yapı işçilerinin isteklerinde kararlı olduğunu göstermek zorundayız. Bu nedenle tüm çalışan-

ların 24 Eylül'de yapılacak sendika mitingine katılması gerekli. Ve bunu takiben gerekli olursa Ekim ayından sonra mücadeleyi sürdürmek zorundayız.

Yeni Sözleşme için çalışanların talepleri

Unia sendikasının 16.000 yapı işçisi arasında yaptığı anket, çalışanların neler istediklerini açıkça ortaya koymakta. En fazla dile getirilen talep, daha fazla korunma. - Hastalık veya kaza nedeni ile çalışmama durumunda ücretlerin %100 olarak ödemesi.

- Kötü hava koşulları nedeniyle çalışmama durumunda onların bir söz hakkı olmalı ve çalışılmayan sürelerin bir kısmı işveren tarafından ödenmeli

- Yaşlı çalışanların belli bir yaşa geldikten sonra çıkış verilmesinin engellenmesi.

- Taşeron firmalar tarafından verilmeyen haklardan, bu işi taşeron firmaya veren firmaların sorumlu tutulması, geçici çalışmalara sınırlama getirilmesi.

- Yapı İşkolunda işler çok iyi

- İnşaat işçilerinin zorlu çalışması bunu sağlıyor, baskı artıyor

- Bizler daha iyi bir sözleşmeyi hak ediyoruz
- İşverenlerin haklarımızı kısmak istemesine hayır

- Daha fazla korunma
(**Horizonte' den**)

Daha fazla korunma, Daha İyi Sözleşme

Yapı işkolu toplu iş sözleşmesi bu yılın sonuna kadar geçerli. Sendikalarla işverenler arasında yıl sonuna kadar yeni sözleşme için bir anlaşma sağlanamazsa, sözleşmesiz bir durum ortaya çıkacak. Bu durumda 1 Ocak 2012 den sonra işkolunda bağlayıcı bir asgari ücret veya herhangi bir belirleme kalmayacak. Dört yıl önce yapı işverenlerin sözleşmeyi tek taraflı fesih etmeleri sonucu ortaya çıkan kaos ortamı yeniden gündeme gelecek.

Son yirmi yıl içinde inşaat sektörü çok değişti, bugün o dönemki işçilerin yarıya yakını hemen hemen aynı miktarda inşaat bitirmekte. İşlerin daha fazla üretken hale gelmesi, işçiler üzerindeki baskıları da arttırmakta. Sadece bu gerekçe bile toplu iş sözleşmesinin daha iyi hale getirmesi için yeterli bir gerekçe. On yıl önce yapı işçilerinin erken emekli hakkını elde etmelerinden bu yana, toplu iş sözleşmesinde bir ilerleme kaydedilmedi.

Buna karşı işverenler üretkenliğin artmasından daha fazla kar etmeyi sürdürdüler. Son iki yıl içinde yapı işverenleri, asgari ücretlerin arttırılmasına karşıda ayak diretmeye devam ettiler, bu yıl tüm çalışanlara ücret zammı verilmesi konusunda bile bir anlaşmaya yanaşmadılar. Oysa yapı işkolunda işler her zamankinden daha iyi. Toplu iş sözleşmesinin görüşmelerinde bir sonuç alınamamasının tek nedeni var, işverenler üretkenliğin artmasından elde ettikleri kazancın bir kısmından bile vazgeçmek istemiyorlar. Hatta işverenler daha da ileri giderek, toplu iş sözleşmesinde ki hakları bile kısmak isti-

A.Haydar Sancar

Güncel

Yaklaşan seçimler ve genel bir bakış- 2

Önceki yazımızda 23 Ekim'de yapılacak seçimlerin ülkenin parlamentoda grubu bulunan siyasi partileri tarafından nasıl ele alındığı,ülkenin önünde duran sorunların nasıl gündeme getirileceği ile ilgili değerlendirmeler yer almıştı. Bu yazıda da kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Yaz dönemi boyunca Euro krizinin derinleşmesi ve Frank'ın Dolar ve Euro karşısındaki kazandığı aşırı yükseliş,buna paralel olarak dünya mali piyasalarında yaşanan kriz dalgaları,borsa düşüşleri ve bağlı gelişmeler, seçimlere az bir zaman kala İsviçre'nin tansiyonunu da yükseltti.'Rutin' sayılabilecek ve hemen hemen her seçim dönemi gündem olan göçmenler ve popülist propaganda dışında,dünyadaki gelişmelere bağlı olarak ileri çıkan; 'barış' politikası,Arap ayaklanmalarının yarattığı etki,Suriye ve Libya'daki son yaşananlar gibi başlıklar aynı şekilde iç ekonomide ortaya çıkan sorunlar üzerinden yürütülen tartışmalar daha da hız kazandı.

Bu gelişmeler içerisinde ırkçı partinin taktik anlamda 2 yönelimi dikkat çekiyor.Bunlardan ilki;her seçim ve oylama dönemi kullandığı ve göçmenleri hedefleyen ırkçı söylem ve pratik girişimler,ikincisi ise eski Bakan Blocher'ın kabine dışı kalmasına neden olan SVP dışı ittifakın yarattığı sonuçlar ve bu suretle bakanlar kurulunda kendi etkisinin nispeten kırılmasını ortadan kaldırmak istemesi ve ülkenin birinci partisi olma gerçekliği üzerinden de hareketle,bakanlar kurulunun halk tarafından seçilmesini isteyen inisiyatifle ortaya çıkması.İlk bakışta halkın kendi yöneticilerini direkt seçmesi ve iradesinin de yönetimin en tepesine kadar yansımalarının bir demokrasi ögesi olarak iyi olduğu söylenebilir.Ama iş SVP gibi ırkçı bir partinin kanatları altından çıktımı,hedeflenenin kendi durumunu sağlamlaştırmadan ibaret olduğu, demokrasiye düşkünlüğünün bu girişime sebep olmadığı anlaşılmaktadır.

Sermaye partilerinin güncel gelişmeler üzerinden yer tutumaya çalıştığı tablo da bazı sorunların(AB,Euro vb.) önümüzdeki dönem derinleşerek yeniden ortaya çıkacağı verileri güçlenmektedir.Artan borç yükü karşısında yıllık 2,7 Milyar tasarruf etmeyi hedefleyen ülke yönetimi 'sosyal reformlar' adı altında AHV başta olmak üzere giriştiği revizyonları seçimler sonrasında da garanti altına alacak bir tutuma işaret etmektedir.

Ayrıca silahlanma ve savunma bütçesine ayrılan payın yeni savaş uçakları alınması isteğine paralel olarak arttırılması,ekonomide ki sıkıntıları çözmeye iddiasıyla orta ölçekli şirketlere 2 Milyar Frank'ın yardım adı altında peşkeş çekilmesi ve bunun da emekçilerin sırtından yapılması güvence altına alınmış olmaktadır.Ve bu tablo içerisinde yer alan ve daha önce de işaret edilen sorunlar seçim sonuçları nasıl olursa olsun sermaye partilerinin şu ya da bu şekilde üzerinde mutabakat sağladığı sorunlar olamaya devam edecektir.Görünenin eksik yanı ise; bu saldırıların hedef kitlesi olan emekçilerin politikaya müdahalesinde ki zayıflıklardır.Ki bu zayıflıklar seçim çalışmalarına yansımakta,örgütlü oldukları sendikaları pratik tutumda ısrarlı ve kararlı davranmaya zorunlu kılamamakta,en azından alışılmışın dışında emekçilerin çıkarlarını savunacak bir platformun oluşmasına hizmet edememektedir.Kuşkusuz bu durumun ülkenin sosyo-ekonomik yapısıyla direkt bağlı olduğu gibi,sınıf hareketinin birikimi ve geçmişiyile de ilişkili yanları vardır.Seçimlerin gündemini gerçek gündemlere;işçi ve emekçilerin taleplerinin şekillendirdiği,hareket noktasının burası olacağı gündemlere dönüştürecek olanında bu örgütlü güç olacağı,ırkçı-faşist propagandanın karşısına daha güçlü çıkmının olanağının da burdan geçtiği netlikle görülmektedir.Bu kriz dalgasının etkilerinin seçimler sonrasında daha da belirginleşeceği,tasarruf etme politikalarının başka saldırıların önünü açacağı düşünlüğünde seçimlerle beraber etkili mücadele yöntemlerini geliştirmenin kaçınılmaz olduğu anlaşılacaktır.